

באים הנה פקחיהעירייה ומבלבלים את המוח עם רישיונות. הסברתי להם שלא רוצים לתת לנו רישיונות ומשום כך אין לנו רישיונות. הם מאיימים בהריסה. לפעם מים אפשר להרגיע אותם עם איזה אבר סיח גדול וקר, אבל לרוב זה לא עוזר והם רושמים דו"חות. בערבים מגיעה ה"מישטרה. שוב מתחיל הסיפור עם רישיונות ואבטיחים קרים. לפעמים הם באמת הור"סים את הסככה, ואז צריך לאסוף את כל ההבר'ה ולבנות אותה מחדש בלילה."

סמל חיי

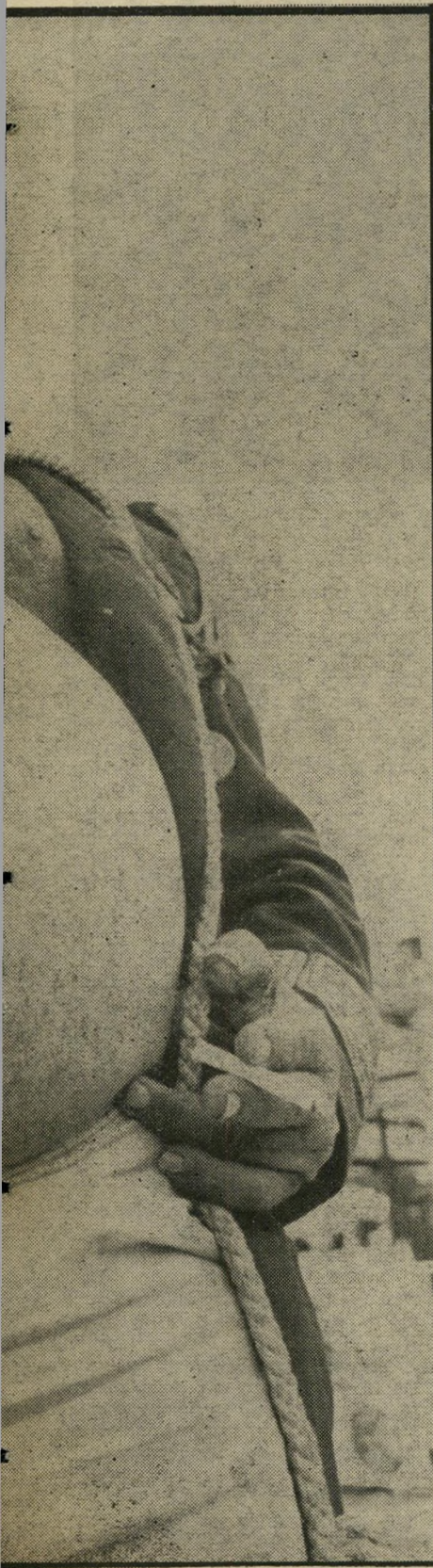
הלילה בקיץ

מ רכז האבטיחים הוא, ללא ספק, ליד רדינג ד' שם שוכנת ברוב הדר הסככה של מלך האבטיחים, משה קדוש "הגדול". הסככה שלו, המקושטת בנור רוח ציבעוניות, שלל שלטים מצחיקים והרבה פינות רומנטיות, הפכה זה מכבר סמל לחייהלילה של תליאביב בקיץ, חיי

מלך האבטיח

על הסכין

י יודת המישטרה נעצרה בחריקת בלמים לפני פתח סככת האבטיחים הגדולה, שהוקמה יום קודם-לכן ליד כביש היציאה מתליאביב בכיוון צפון. מן הניי"ד ירד קצינ'מישטרה ואחריו שוטרים אחדים, שהקיפו את הסככה מכל הכיוור ניס.

"הראה לי את הרישיון שלך", פקד ה" קצין על בעל הסככה, שישב ליד שולחן באחת הפינות, מוקף בבני-מישפתחו. בעל הסככה החל מדפדף במיסמכים הרבים, הי מסודרים אצלו בתיק מיוחד. אחר הראה לקצינ'המישטרה אחדים מהם. "זה לא מספיק!" צעק הקצין. "התחילו להרוס!" פקד על שוטרו, השוטרים החלו מפרי" קים את הסככה, לקול בכיים של ילדי בעל הסככה ואשתו. רק בעל הסככה ישב בפינתו ולא הויל דימעה. "זה לא יילך להם, זה לא יילך להם בקלות" מילמל תחת שפמו העבות.

מחוזת מעין אלה מתרחשים כימעט מדי יום ביומו בחודשי הקיץ, בסככות-האבטיח חים הרבות שצצו בצידו הכבישים הרא" שיים, ותחת כל עץ רענן. באיזור תלי אביב בילבד קיימות כשלושים סככות אבטיחים, המרוכזות בעיקר ביציאות מן העיר לכיוון חיפה, ולכיוון חולון ובת" ים. רובן הוקמו ללא רישיונות מטעם-עיי ריית תליאביב-יפו. לרובן מתנכלים יור" מס ולילה.

המישפחה הגדולה

בסככה של קדוש, מלך האבטיחים, ניתן למצוא את כל מישפחתו. אשתו ובנותיו שזורות לידו במכירת האבטיחים ובמתן שירות ללקוחות, והמישפחה כולה מתגוררת, בת" גופת הקייץ, בחדרים שהוקמו במיוחד ליד הסככה. "אין מקום יותר נוח מזה", אומר קדוש.

הלילה של החבר'ה הטובים, וגם של הפ" חות-טובים, אך גם לקדוש, ארוך הזקן והשפס, יש טענות רבות נגד כולם. "אני לא מוכר אבטיחים רק בשביל לע" שות כסף", הוא מסביר. "הסככה הזאת היא הבילוי של הנוער בקיץ, אני אוהב לשבת ליד השולחן שלי בפינה, ולראות איך כולם באים, נהנים. בערבים באים הנה אמנים ומופיעים סתם כך, בשביל הכיף שלהם ושל כולם."

"אופנת

קדוש"

א כל מזה? המישטרה עושה צרות. כל שנה הם הורסים לי את הסככה לפחות פעם אחת. גם השנה הקמתי סככה, יותר קרוב לכביש, ובאו והרסו לי אותה. אין לך רישיון, הם אומרים לי. אני כבר מהחורף מנסה להשיג רישיון, ולא מקבל. אם אני לא אמכור אבטיחים, אז מי כן ימכור? ולאן יילכו כולם בלילות-הקיץ העצובים והארוכים? אני נותן להם מקום לבידור, אצלי הם יכולים לשבת, הצעירים והמבוגרים, ובלי לצאת עם כיסים ריקים להעביר ערב יפה, לשמוע מסיקה, לר" אות אמנים ואנשים חשובים אחרים ש" באים הנה, וליהנות מפלת של אבטיח.

"השנה, העסקים לא-כיליך טובים, הי" שמועה שפתחתי כבר את הסככה, עוד לא ששטה במדינה, אחרי-כך, באמצע הקייץ,

השלט המארה "כשהיא לא רוצה ועושה צרות, אבטיח אצל קדוש... והיא תבקש עוד ועוד..." מכריז השלט המתנוסט בכניסה לסככת-האבטיחים הסגנונית ביותר בארץ, של משה קדוש מלך האבטיחים.